

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203138
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718203138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: J. S., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - Ing. E. R., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. H. XX, právne zastúpená spoločnosťou AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Martin, ul. Škultétyho 472/10, a otec - Mgr. S. S., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. P., ul. P. XXXX/X, právne zastúpený spoločnosťou Marian Galbavý, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trnava, ul. Kapitulská 6, v spojenom konaní o návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom a o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9P/195/2018-195 zo dňa 18.marca 2019, takto

rozhodol:

I.Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** vo výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že

- otec je oprávnený stretávať sa s maloletou J. S., nar. X.X.XXXX, každý párný víkend v kalendárnom roku v čase od piatku 16.00 hod. do nedele 19.00 hod., počas letných prázdnin (každý rok) v rozsahu 14 dní nepretržite v júli a 14 dní nepretržite v auguste, v termínoch určených vzájomnou dohodou rodičov a počas vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok v čase od 27.12 od 9.00 hod. do 2.1. do 19.00 hod. a každý nepárný kalendárny rok v čase od 22.12. od 9.00 hod. do 27.12. do 19.00 hod.,
- matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať otcovi v stanovenom čase v mieste jej bydliska a otec je povinný vrátiť maloletú matke v stanovenom čase taktiež v mieste jej bydliska,
- rodičia sú povinní v prípade, ak sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr do 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po vzniku tejto skutočnosti,
- týmto sa mení rozsudok okresného súdu Martin sp. zn. 4P/61/2017 zo dňa 10.5.2018 v časti výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom.

II.Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** v časti výroku o zamietnutí návrhu otca na zverenie maloletej J. S., nar. X.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti.

III.Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) stanovil styk otca s maloletou dcérou J. S., nar. X.X.XXXX v rozsahu každá párna sobota v čase od 09:00 hod. do 18:00 hod. a každá párna nedeľa v čase od 09:00 hod. do 18:00 hod., a to počas prvých 5 mesiacov po

právoplatnosti rozsudku. Následne, po uplynutí predmetnej doby malo stretávanie prebiehať každý páry víkend v kalendárnom roku v sobotu v čase od 09:00 hod. do nedele do 18:00 hod. Zároveň rodičom upravil súvisiace práva a povinnosti (príprava dieťaťa, miesto odovzdania, informovanie o prekážke realizácie styku).

2.Samostatným výrokom súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného a úpravu styku „podaný na súd dňa 7.9.2018, ktorý bol zmenený na pojednávaní konanom dňa 4.2.2019 na návrh na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti“.

3.O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov dotknutý nárok nepriznal.

4.Východiskovo okresný súd poukázal na poslednú úpravu stretávania otca s maloletou J., vykonanú rozsudkom tamjšieho súdu zo dňa 10.05.2018 (právoplatným a vykonateľným 17.05.2018), v rámci ktorého (rozsudku) bolo určené 5 mesačné adaptačné obdobie z dôvodu, že otec sa s maloletou stretával pomerne málo, dlho sa nevideli a bolo potrebné, aby po určitú dobu pravidelne s maloletou trávil čas tak, aby si na jeho prítomnosť zvykla, a boli vytvorené vhodné predpoklady na to, aby maloletá trávila u otca aj celý víkend (s prespaním).

5.Nadväzne súd prvej inštancie s poukazom na § 24 ods. 2 a § 25 ods. 1, 2, § 26, § 31 ods. 2 (všetky citované v napadnutom rozsudku) zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“), skúmal, či došlo k zmene pomerov takým spôsobom, aby došlo k zmene rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. V danej spojitosti konštatoval, že od právoplatnosti rozsudku do podania návrhu matky otec využil možnosť stretnúť sa s maloletou len zlomkovo (matka vyjadrila tento pomer v 1/7-ine). Rovnako v období od 08/2018 do 01/2019 otec využíval možnosti na stretnutie s maloletou len vo veľmi malom rozsahu. Súčasne však zdôraznil, že z objektívneho hľadiska to bolo niekedy spôsobené aj dôvodmi na strane matky alebo chorobou maloletej. Pokiaľ by ale všetky ostatné termíny otec využil, bola by nerealizácia styku v zanedbateľnom rozsahu.

6.Na základe opísaného okresný súd dospel k záveru, že adaptačné obdobie na vytvorenie si dostatočne silnej citovej väzby medzi otcom a maloletou nespĺnilo svoj účel. Argumentácia otca o vzdialenosti, finančnej náročnosti, prípadne o tom, že môže chodiť len do kútikov alebo prechádzať sa po námestí neobstojí, keďže tieto otázky boli nastolené už v čase posledného rozhodovania o úprave styku. Aj matka uzavrela rodičovskú dohodu s príslubom, že otec za maloletou chodiť bude a nie naopak. Rozhodol preto opätovne o stanovení adaptačného obdobia na vytvorenie si potrebných väzieb medzi otcom a maloletou a až následne bude môcť byť realizovaný styk aj v širšom rozsahu. Dodal, že návrh otca na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, keďže je potrebné najskôr väzby otca s maloletou a jeho rodinou postupne doviesť na určitú požadovanú úroveň, a potom nastoliť otázku prípadného rozšírenia styku, resp. striedavej osobnej starostlivosti. V súčasnej dobe by zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti nebolo v záujme maloletého dieťaťa.

7.Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletého dieťaťa a žiadal „uznať“ striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov. Okresnému súdu vytýkal, že rozhodol iba na základe kvantitatívneho vyjadrenia stretnutí s dcérou a domnienky nedostatočnosti ich vzťahu, čím následne vytvoril potrebu ďalšieho adaptačného obdobia. Podľa odvolateľa sa však adaptačná doba v tejto forme iba recidívne predlžuje a on má za to, že je nepotrebná. Súd ani nikto iný totiž nevidel, aký pozitívny vzťah je medzi otcom a dcérou a túto najdôležitejšiu časť nevyhodnocoval a nezakomponoval do rozhodnutia. Pokiaľ mal súd nadobudnúť dojem, že ich vzťah je nedostatočný, mal nariadiť adaptačnú dobu v prostredí jeho domova na celé párne víkendy podľa pôvodnej dohody rodičov. Striedavá osobná starostlivosť by v súčasnej dobe bola len na prospech maloletej, ktorá po všetkých stránkach napredovala a boli zachované jej práva na oboch rodičov a ich výchovu. Zdôraznil, že (on) má vytvorené podmienky, má záujem o striedavú starostlivosť, žije v harmonickej rodine s manželkou, jej synom, a tiež ich spoločným synom. O rodinu sa stará, výživné na J. platí a stretáva sa s ňou už vyše roka. V spise je množstvo audiovizuálnych dôkazov o interakcii jeho a dcéry.

8.Pokiaľ dcérka má zdravotné problémy, zaostáva v základných návykoch, navrhuje sa návšteva psychológa na odplienkovanie a neprímerané správanie, pričom za tak krátku dobu, akú mohla tráviť s ním, urobila pokroky. Ak sa dcérka sa v spise charakterizuje ako dieťa, ktoré má stresy a šoky a neprispôsobivé správanie, odvolateľ sa pýta, kto ju do takejto pozície dáva a prečo má takéto stavy. Keď je maloletá u otca, sú momenty, kedy sa pýta, prečo už musí ísť, alebo, či môže ešte niekedy prísť a či u otca bude spať. Nerozumie tomu, prečo ju musí naložiť do auta a odviezť naspäť v presný čas. V detskom kútiku už nachystá stoličku aj pre jeho manželku aj deti. Záverom zdôraznil, že dieťaťu by nemala byť odopieraná starostlivosť od druhého rodiča len preto, že má ekzém, časté hnačky a

chrípky. Aj druhý rodič totiž má právo participovať na starostlivosti. Okrem iného, on pracuje na klinike alternatívnej medicíny, kde poskytuje liečby deťom už od veku batoliat.

9.V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu matka navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedla, že ak otec v poslednom odstavci svojho odôvodnenia spomína slovíčko „ľudskosť“, tak pripomína situáciu, keď pred dvomi rokmi boli spolu s dcérou vyhodené z bytu v Q., kde mali trvalý pobyt, t.j. kedy si otec bez premyslenia so zvyškovým alkoholom v krvi vyhodil vlastné dieťa na ulicu. Nakoľko poberala rodičovský príspevok, nemala možnosť iného príjmu, musela sa odsťahovať 200 km ďaleko ku svojim rodičom.

10.Čo sa týka tvrdenia otca, že nikto nevidel, aký má pozitívny vzťah s dcérou, toto preukazoval tým, že zahltil mailové schránky kolízneho opatrovníka dôkazovými materiálmi v podobe videí a fotiek. Podľa matky však nikto nespochybnil, že s dcérou si rozumie. Evidentne však nepochopil význam adaptačnej doby, ktorý mu ona viackrát vysvetľovala v mailoch, nabádala ho, aby za dcérou chodil, trávil s ňou viac času, aby plnohodnotne využíval to, na čo je oprávnený, t.j. byť s dcérou v sobotu od 9:00 do 18:00 hod. a v nedeľu od 9:00 do 18:00 hod, čo nevyužil ani jedenkrát za dva roky, resp. raz sa o to pokúsil, ale dcérka vtedy ochorela. Aktuálne, v poslednom čase otec trávi čas s dcérou tak, že ju vezie dve hodiny do Q., dve hodiny naspäť, t.j. dcéra strávi 4 hodiny v autosedačke. Matka s týmto spôsobom trávenia času nesúhlasí, ponúkla mu iné možnosti, ktoré však odmietol. Dcéra sa vracia unavená a mrzutá. Čo sa týka chorobnosti dcéry, je to úplne bežný stav, keď začala navštevovať predškolské zariadenie. Hoci nepopiera význam udržiavania vzťahu s otcom, zdôraznila, že dcéra vyrastá v milujúcom prostredí rodiny, chodíva na výlety do prírody, veľa času trávi na čerstvom vzduchu kvôli posilňovaniu imunity, je prihlásená na tanečný krúžok, žije vo veľkom poschodovom dome, kde je veľký dvor, v rámci ktorého jej dedo postavil záhradný domček a veľké pieskovisko, má psíka, s ktorým sa zahrá, atď.

11.Pokiaľ otec spomína, že dcérka musí navštevovať psychológa, začalo sa to kvôli odplienkovaniu, čo však už úspešne zvládla. Aktuálne má však obdobie vzdoru, preto v návštevách u psychologičky pokračuje, aby ju pochopila a usmernila. Uzavrela, že je proti striedavej starostlivosti. Dcéra má 3 roky, navštevuje škôlku. Ťažko by si vedela vysvetliť, kam vlastne patrí, prečo je tak dlho preč od mamy, ku ktorej má v tomto veku ešte silný citový vzťah, pričom si toho už zažila dosť, neustále hádky v Q. svojej mamy s podnapitým otcom a drastické vyhodenie z domu.

12.V písomnom stanovisku k vyjadreniu matky otec uviedol, že maloletá si zaslúži aj jeho milujúcu rodinu a starých rodičov, pričom u nich má rovnaké podmienky. Zaslúži si tráviť dôstojný čas s otcom a nie klopať na dvere E. pizzerií, detských kútikov v sobotu a v nedeľu ráno o deviatej, resp. stále improvizovať, kde bude v poobedných hodinách, kedy by mala spať. Nemá ju kde uložiť, nakoľko na hotely už nemá peniaze. Dcéra si nezaslúži, aby bola v zime nútená tráviť celý deň v obchodnom centre Galéria v E., aby sa prebaľovala na páchnucich toaletách. Dohodu v máji 2018 uzavrel s tým, že to bude trvať do októbra 2018 a potom J. môže chodiť k nim na víkendy, pričom ešte vo svojom návrhu v septembri 2018 žiadal rozšírenie o piatok, aby dcérka bola u nich od piatka do nedele, a to presne z dôvodov, ktoré matka uvádza, t.j., aby nechodila na otočku.

13.Pokiaľ matka osočuje jeho osobu, na toto nechce reagovať, avšak, aby súd vedel o všetkých okolnostiach, uviedol, že matku vyhodili z bytu v T. a preto následne bývala u neho v Q.. Nie je mu teda jasné, aké sociálne väzby matka spomína, keď jej nikto nepomohol, nikto sa jej neozýval a robila na vrátnici. Matka ako slobodná umelkyňa nemala dôvod na to, aby si zmenou bydliska znemožnila aj privyrábanie muzikou, ani jej nič nebránilo v tom, aby si našla zamestnanie v E., kde ako tvrdila, má známosti. Matka už počas tehotenstva aj pred J. niekoľkokrát odišla z domácnosti, a to podľa svojich výkyvov nálad. Mala neprimerané reakcie, aj v lete 2016 došla pre ňu rodina do Q., lebo sa zase zrútila. Položila J. na zem a povedala mu aj jeho rodičom, aby si ju pozreli. Ich život a vzťah bol plný hádok a cirkusov matky. Zatiaľ, čo on pracoval, brigádoval, zabezpečoval všetko okolo tehotenstva, pôrodu, po narodení J. kúpil väčší byt na hypotéku, nakoľko matka povedala, že ak to tak nebude, už sa s malou nevráti. Jeho matka bola z nej tak vytrasená, že radšej išla na toaletu do Tesca, lebo neprišla presne na minútu. Jeho priatelia z Q. J. ani dodnes nevideli. Počas rozchodu nebol asi týždeň doma, potom prišiel aj s rodičmi rozlúčiť sa so J.. Chodba v bytovke bola plná nábytku, matka brala celú detskú izbu aj spoločné veci, nakoľko sa radila s právničkou, že na to má právo. On nechcel konflikty, tak jej povedal, nech si to berie a čakali s rodičmi, než všetko naložia. Hovorila mu, že bola zrútená z jej bývalého hispánskeho priateľa, ktorý ju vyhodil, keď za ním išla do Mexika.

14.Dôkazový materiál doložil z dôvodu potreby preukázania, že za J. chodil od rozchodu s matkou, ako aj kvôli tomu, že vyše roka sa s ňou stretáva aj so svojou manželkou a synom C.. Zároveň mu nie je jasné, ako ináč mal uvedené dokazovať. Adaptačnú dobu pochopil, ale práve kvôli jej ďalšiemu trvaniu

sa odvoláva. Adaptačná doba od pojednávania 4. februára 2019 sa ukázala tak, že v tejto chvíli s malou nebol už dva mesiace, pretože bola veľmi chorá, posledné dva týždne mala kiahne, čo neuvádza ako výtku, ale úprimne, aby mu to nebolo zase vyčítané. Ďalej uviedol, že boli celá rodina výnimočne na chate v E., aby dodržovali adaptačnú dobu a boli s dcérou, 10 minút od matkinho bydliska, ktorej písal, že sa o J. vie postarať. Ak je maloletá stále chorá, nie je zjavné, koľko rokov bude trvať adaptačná doba, hoci on jej dokáže zabezpečiť zdravotnú starostlivosť bez problémov. Ak matka uvádza, že nevie, ako dcéru vysvetlí striedavú starostlivosť, otec sa záverom pýta, ako on maloletej vysvetlí, že s ňou nebol dva mesiace, resp. že ju E. a C. chcú vidieť.

15. V ďalšom vyjadrení matka zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

16. V podaní označenom ako „Doplnenie dôvodov odvolania“ otec uviedol, že žiaden z vykonaných dôkazov (s výnimkou výpovede rodičov maloletej) nesmeroval priamo k zisťovaniu vhodnosti striedavej starostlivosti pre maloletú. V tejto spojitosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 97/2013-67 zo dňa 10.7.2013, ktorý vymedzuje základné hranice skúmania vhodnosti striedavej starostlivosti pre dieťa. V posudzovanom prípade Ústavný súd konštatuje, že nevykonanie znaleckého dokazovania za daných konkrétnych okolností predstavovalo porušenie základného práva na súdnu ochranu. Odvolateľ pripustil, že vykonanie dokazovania výlučne znaleckým posudzovaním nie je dané ipso iure, avšak súd nemôže dokazovanie vhodnosti striedavej starostlivosti vykonať arbitrárnym a formálnym spôsobom. Rovnaké deficity (formálnosť, arbitrárnosť) vytýka odvolateľ aj odôvodneniu napadnutého rozhodnutia, ktoré výrok rozhodnutia o zamietnutí striedavej starostlivosti odôvodňuje strohým formalistickým konštatovaním bez akéhokoľvek vysporiadania sa so skutočnosťami uvádzanými otcom (v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 276/2014 zo dňa 8.10.2014). Dôkazom formalistického prístupu je automatické kopírovanie stanovísk kolízneho opatrovníka, ktoré len memorujú názory matky, keď v texte rozsudku možno nájsť i vetu „Správu z uvedeného šetrenia posielame v prílohe“.

17. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom zmenil podľa § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, v časti výroku o zamietnutí návrhu na zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a vo zvyšnej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, v spojení s § 391 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

18. Odvolanie otca je čiastočne opodstatnené. Samotná matka vo svojom vyjadrení výslovne uvádza, že nespochybňuje, že otec si s dcérou rozumie. Uvedenému korešponduje aj skutočnosť, že v priebehu celého konania nebola preukázaná žiadna zásadná okolnosť, ktorá by u otca predstavovala kvalifikovanú prekážku výkonu základného rodičovského práva - práva styku s dieťaťom. Takouto relevantnou skutočnosťou nepochybne nemôžu byť negatívne (a nepreukázané) spomienky matky na okolnosti jej rozchodu s otcom dieťaťa, ktoré skutočnosti však matka primárne zdôrazňuje (bod 9 veta druhá tohto odôvodnenia). Okolnosti rozchodu rodičov bývajú v nemalej miere sprevádzané disharmóniou vzťahov dotknutých osôb, to by sa však malo v čo najmenšej miere prenášať do oblasti realizácie rodičovských práv. Inými slovami, vzájomné vzťahové animozity rodičov nemajú byť dôvodom/metódou obmedzovania rodičovských práv jedného z rodičov (k takému obmedzeniu spravidla môžu viesť zásadné okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi rodičom a dieťaťom, napr. týranie dieťaťa, resp. fyzické násilie, nemorálny spôsob života rodiča pod.).

19. Z chronológie súdnej veci je evidentné, že matka návrh podala (4.9.2018) v čase, keď mala (práve) uplynúť 5-mesačná „adaptačná“ doba stanovená predchádzajúcim rozsudkom (právoplatným 17.5.2018) a mal začať „rozšírený“ režim styku otca s maloletou v rozsahu od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod. Zámerom matky teda bolo fakticky dosiahnuť predĺženie už raz vymedzenej dĺžky adaptačného obdobia. Odvolací súd síce nespochybňuje východiskové skutkové zistenie o tom, že otec nevyužil v plnohodnotnom rozsahu vymedzené časové možnosti stretávania sa s dcérou, v súhrne ostatných (ďalej rozoberaných) určujúcich okolností posudzovanej veci však nemá okresným súdom opätovne určená „adaptačná“ doba obhájitelné opodstatnenie. Rovnako ako odvolateľ, krajský

súd nevidí nevhodnosť preukázania existujúceho vzťahu s maloletou predloženou fotodokumentáciou. Následne matke „vadí“ len značný rozsah týchto dôkazov, pričom však nespochybňuje (viď bod 10 veta druhá tohto odôvodnenia) podstatu - pozitívny vzťah otca s dcérou, ktorý nimi bol preukazovaný. Okresný súd ďalej pripustil, že časť z nerealizovaných stretnutí bola dôsledkom objektívnych príčin. Okrem toho, samotná matka (správne) poukazuje na nevhodnosť režimu, kedy dieťa trávi 4 hodiny denne (cestovaním „na otočku“ od matky k otcovi a späť) v autosedačke a zároveň je v plnej miere akceptovateľná argumentácia otca o nemiestnom „vyklopkávaní“ na dvere detských centier v E. v čase, ktorý by mohol hodnotnejšie s maloletou tráviť v domácom prostredí a s celou rodinou. Takýto priebeh/režim stretávania otca s dieťaťom - t.j., či už 4 hodiny z 8 hodín strávené presunom v aute, alebo 8 hodín „vynútené“ absolvovaných v rôznych detských, resp. obchodných centrách v E. - nemožno označiť za prospešný pre dieťa a to obzvlášť v porovnaní s možnosťou realizácie stretávania v domácom výchovnom prostredí a v dostatočnom časovom priestore. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že prirodzenou súčasťou výkonu rodičovských práv a povinností je aj starostlivosť o dieťa v čase jeho zdravotnej indispozície. Inými slovami, (bežné) ochorenie dieťaťa bez ďalšieho nediskvalifikuje druhého/žiadneho z rodičov z výkonu jeho práv.

20.Zhrnúc konštatované, v konaní nebola preukázaná žiadna zásadná skutočnosť, aktuálne odôvodňujúca tak výrazné „oklieštenie“ rodičovských práv na strane otca, ako sú nastavené podmienky opätovne určenej „adaptačnej“ doby. Pokiaľ cieľom adaptačnej doby malo byť vytvorenie vzťahu medzi otcom a dieťaťom, ktorý by umožňoval pobyt maloletej u otca v rozsahu celého víkend, takýto vzťah je podľa názoru odvolacieho súdu už založený. Vychádzajúc z opísaných úvah odvolací súd rozšíril rozsah stretávania otca s maloletou na každý párny víkend od piatu do nedele a upravil komplexne aj obdobie letných prázdnin a vianočných sviatkov. Povinnosť dopravy/odovzdávania uložil otcovi, nakoľko nepovažoval za vhodnú alternatívu prepravu spojmi. Náklady (otca) s tým súvisiace bude okresný súd povinný zohľadniť (bod 22 tohto odôvodnenia) v rámci určovania výšky výživného.

21.Na druhej strane je za existujúcich okolností predčasný návrh otca na striedavú starostlivosť o maloletú. Hoci krajský súd v zhode so súdom prvej inštancie prihliadol (aj) na objektívne dôvody časti nezrealizovaných stretnutí otca s maloletou, je potrebné konštatovať, že celková história doterajšieho (nepravidelného) pobytu maloletej vo výchovnom prostredí otca vyžaduje, aby až určité (kvalifikované) obdobie riadneho výkonu stretávania sa otca s dieťaťom v (rozšírenom) rozsahu vymedzenom týmto rozsudkom odvolacieho súdu, bolo (mohlo byť) podkladom pre prípadné úvahy/dokazovanie o možnosti/vhodnosti výkonu striedavej starostlivosti. Aktuálnej situácii existujúcich rodinných vzťahov v danej veci zodpovedá primerané zvýšenie frekvencie stretávania dieťaťa s otcom. Z týchto dôvodov krajský súd potvrdil meritórny výrok týkajúci sa zamietnutia predmetného návrhu otca, ktorý zmenil pôvodný návrh na úpravu styku tak, že sa domáhal určenia striedavej starostlivosti.

22.Pokiaľ ide o zrušovací výrok, platí, že odvolacím súdom upravený/rozšírený (bod 20 veta posledná tohto odôvodnenia) rozsah styku by sa v zásade mal premietnuť aj do výšky vyživovacej povinnosti otca (v zmysle jej zníženia, navyše otcovi 9.1.2019 pribudla ďalšia jedna vyživovacia povinnosť). Nakoľko však v napadnutom rozhodnutí absentujú akékoľvek skutkové zistenia o okolnostiach rozhodných z pohľadu výšky vyživovacej povinnosti (okresný súd totiž rozsah stretávania vymedzil rovnako ako v predchádzajúcom rozsudku, kde výška výživného bola určená, preto nepovažoval za potrebné zisťovať predmetné skutočnosti), bude úlohou okresného súdu v ďalšom postupe rozhodnúť o výške vyživovacej povinnosti otca. Z tohto dôvodu odvolací súd zrušil časť výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti. Hoci predmetný návrh otec na pojednávaní menil, v tomto „druhu“ beznávrhového konania súd nie je viazaný návrhom (§ 40 CMP) a je potrebné vyživovaciu povinnosť upraviť tak, aby korešpondovala zmeneným okolnostiam. Zároveň okresný súd rozhodne o trovách konania, vrátane jeho odvolacieho štádia.

23.Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Spôsoby výkonu rozhodnutia sú upravené v § 378 a nasl. CMP.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.